işçinin gücü

birlikten doğar!

Türkiye işçilerinin aylık gazetesi
mensuel de la C.G.T. pour les travailleurs de Turquie

NOVEMBRE 1977

N° 23 — 1 F

PHOTO DELIUS.

1er DÉCEMBRE

Çalisma özgürlüğü için,

kemer sikma politikasına karşı,

C.G.T., C.F.D.T., F.E.N.

STOLERU' NÜN ÖNLEMLERİNE KARŞI, CGT DANIŞTAYA MÜRACAAT ETTİ

chronique juridique

HAKLARIMIZ

Birmeslek edinmek

Fransaya ailesinin yanına gelenlerin çoğu çocuktur peki bunlar okuldan sonra ne olacaklardır ? Bu çocukların çıraklık yapmaya girmek çok çekici ve tek yol olarak gelmektedir. Bir patronun atölyesinde meslek edinmeye uğraşırken diğer yandanda hayatını kazanmak çok zor bir iştir. Bunula birlikte çırakların çalışma şartlarını kanun belirlemektedir. Anne ve babaların, gençlerin bu kanun çerçevesi içerisinde hareket etmeleri kendi yararlarınadır.

1) Patronun iyi seçilmesi gerekir.

Bütün özel sektör patronları, mesleki eğitim ve iş komitesinin önerisi olursa bir çıraklık anlaşması imzalayabilirler.

2) Çırak : 15-16- veya 20 yaş.

Çıraklığa girerken 20 yaşından fazla olmayan ve 16 yaşından küçük olmayan bütün genç kız ve erkekler çırak olabilirler. Fakat bazı özel durumlarda vardır. Mecburi okul dönemini bitiren, yani ortaokulu bitiren 15 yaşındakilerde çırak olabilirler.

3) Çıraklığa girişte hiç bir diploma istenmez.

Çıraklığa girmek için, girişte hiç bir diploma istenmez. Şunuda belirtmek gerekir ki bazı okullarda yapılan çıraklığa hazırlık sınıfları hiç bir avantaj sağlamaz. Bu hazırlık sınıfını bitirenlere çıraklığa girerken her hangi bir öncelik sağlamaz. Bu sınıflar yalnızca gençlerin 16 yaşına kadar beklemelerini sağlamaktadır. Bu bir çeşit mecburi eğitimin sonundaki bir baraj olarakta adlandırılabilir.

4) Eylülde başlamak mümkündür.

Çırağın ilk çıraklığa girişi ile çıraklık eğitimine girişini, çıraklık eğitim merkezinin hazırladığı kursları izleyebilmesi için aynı zamana getirmek çok mümkündür. Çıraklık merkezinin hazırladığı bu kurs döneminin süresi diğer okullar gibi aynı zaman içerisinde başlayıp bitmektedir.

5) Ortak anlaşmaları tanımak.

Çıraklık anlaşmasına güveni salayan ortak anlaşmayı incelemeq için çıraklığa girdiği iş yerindeki CGT seksiyonuna baş vurması gerekir veyahutta bölüm sendikasındanda bölge sendikaları birliğinden veya iş yerindeki çırağın yaptığı işle ile ilğilenen federasyonlardan öğrenebilir.

6) Profesyonel istidat sertifikası veya meslek diplomasına sahip olmak ?

Çıraklık bu iş yapan kız olsun erkek olsun ellerine kesin bir diplomanın geçmesi için bir imtahanlardan geçmelerine sağlamalıdır. Ve aynı zamanda da yukarıda isimleri geçen ve CAP-BEP diye anılan bu diplomaların derecelerinin kontrat üzerinde belirtilmesi gerekmektedir. « Çıraklık sonu « veya » Çıraklık sertifikası gibi belgeleri reddetmek gerekir çünkü bunların hiç bir faydası yoktur.

7) Programlaşmış bir çıraklık.

Elde etmesi çok zor olmasına rağmen, iş yerinde yapılan mesleki eğitimin düzenli bir ilerleme yapmasını istemek gerekir. Ve bunu ek olarakta kayıt ettirmek gerekmektedir. İstenilen bu ilerleme sene için düzenlenen bir eğitim proğramıdır. Patronun saygı göstermesi ve uymak zorunda olduğu bu program çırağın gelecekte sahip olacağı mesleği dışında her hangi bir meslekte çalıştırılmasını önlemesi gerekir. Bu konuda veya bu programın işle mes hakkinda sendikalara danışmakta yarar vardır.

8) 360 saat çalışma süresince.

Çırak her sene 360 saat çırak eğitim merkezlerinin hazırladığı kurslara (Teknik, teknoolojik ve genel) devam etmek mecburiyetindedir. Kurslara ayrılan bu saatler iş yerindeki normal çalışma saatleri üzerinden alınmalıdır. 18 yaşından küçükler için iş yerlerindeki iş süresi veya çıraklık merkezinin hazırladığı kurslardaki süre 40 saati geçmemelidir. 18 yaşından büyükler için eğer iş müfettişi izin verirse 40 saatin üzerine çıkabilirler.

9) Taban ücretine bağlı bir ücret :

Çıraklık kontratı çırağın ücretini en yüksek düzeyde almaya çalışmalı ve buna göre kontrat yapılmalıdır. En düşük ücret ise, kanun tarafından belirtilmiştir diğer taban ücretlere göre değişir. Bu durumda imzalanan kontrat çırağın maaşının miktarını tesbit etmemektedir. Fakat taban ücrete oranla bilinmesi gereken yüzdelerin öğrenilmesi gerekikinci üç ayı % 25, üçüncü üç ay % 35 dördüncü üç aylık için ise % 45 tir. Taban ücretin % 60 ını gösterecek bütün bu yüzdeler çırak 18 yaşına geldiğinde % 10 artmaktadir. Bu maaştan sosyal sigorta gibi yasal kesintiler kesilir. Fiş dö pey şarttır şu anda taban saat ücreti saate 9.14 olarak saptanmıştır.

10) Avantajların olduğu gibi onayına dikkat.

Çırağın maaşının üzerinden kesilecek toplam miktarın düzgün olarak hesaplanması ve gerçeklere uygun olması, belirtilen kanunlar çerçevesi içerisinde olması gerekmektedır. Çırağa verilen küçük baraka gibi yatma yerlerinin bir oda gibi değerlendirilmemesi gerekmektedir. Kiranın oda durumuna göre alınması gerekmektedir. Beslenme konusunda aldığı gıdanın normal bir insana gerekli olan kadar olması gerekmektedir. Kesintilerin maaşın % 70 ini geçmemesi gerekmektedir.

11) Üçörnek... İkiden fazla :

Kanun kaydedilmesi ve uygulanması gereken üç örneği ön görmektedir. Bu kaydetme tüm zaman boyunca hiç bir belgeye sahip olmadığı uzun bir süre istiyor. Onun için iki fazla örneği istemek gerekiyor. Bu iki örneğin kaybedilmemesi ve birinin çırak tarafından saklanması gerekmektedir. Yine diğer bir örneğinide sendikaya vermek gerekmektedir.

12) Dikkat.

Bütün çıraklık kontratları yaninda iki sertifika olduğunda geçerlidir. — Sağlık raporu — Bilgilendirme servisinden alının sertifika (Adres belediyelerden alınır).

13) Vergilerini ödermi ?

İki çözüm yolu : Birinci olarak çırak vergilerini doğrudan doğruya kendisi öder ve ailesi bunun yarısını karşılar. Veyahutta çırak vergilerini kendisi ödemez kendisine gelen ödeneklerle birlikte vergilerin yarısını kendi yerine ödeyen ailesinin üzerine kaydettirir. Durumu daha iyi kavramak için la V.O.' nun şubat ayında birinci haftada çıkacak olan sayısındaki « Guide Impôts » yu incelemek gerekmektedir.

14) Aile yardımları iptal edilirmi ?

Eğer çırak 18 yaşından küçük ise, çırağın aylığı belirli bir düzeyi geçmiyorsa aile yardımlarını almaya devam eder. Son olarak belirtilen bu konuyla ilgili çırak aylığı 649.50 F.

Seine Maritime'de 12 Ekim 1977'den beri, Centrale de Paluel şantiyesinde ekserisi göçmen daşlarıyla birlikte lokalleri işgal olan yapı işçileri Fransız arkadaşlarıyla bir olay çıkmadı ve baskı güçleri işçileri şantiyelerden çıkarmış oldular.

Grevdeki işçilere yapılan dayanışma tamamıyla sağlanmıştır.

MÜCADELELERİMİZ

ederek greve başladılar. Hak taleplerini şu şekilde sıraladılar :

- İş garantisi
- Ücretler
- Şantiyelerdeki hayat şartları, sağlık ve korunma terbirleri
- Deplasman ödeneklerinin ödenmesi
- Göçmen işçiler için iki aylık izin
- Göçmen işçi Statüsü

Lokal idaresi, valilik, bölgesel iş gücü müdürlüğü sözleşmelere oturmayı reddettiler. 20 Ekim 1977 Sabahın ikisinde grev için işgal edilmiş lokallerden işçileri çıkarmak için Crs polisleriyle dolu otobüsleri göndermeyi tercih ettiler.

Grevdeki işçiler polisin bu baskısı karşısında provokasyona gelmeyerek polise karşı koymayı reddettiler. Böylelikle her hangi Ve böylelikledirki diğer şantiyelerde çalışan diğer emekçiler (Bir şantiye hariç) Polis baskısı ve gücü altında iş başı yapmamaya karar verdiler.

Diğer bazı yerlerde verilen mücadelelerde elde edilen başarılar :

ROUEN :

- Saat başı 0,31 F. dan 0,47 F. kadar ücretlerin yükseltilmesi.
- Grev günlerinin % 50 sinin ödenmesi.
- Bir ocakta başlamak üzere 45 saatlik iş haftası yerine, ücretlerden hiç bir şey kaybetmeden 40 saatlik iş haftasının kabulü.

BROUSSOIS ROUEN

- İş haftası saatinin düşürülmesi 47 saat yerine 43 saatin kabul ettirilmesi.
- % 5 lik ücret artışı.

PHOTO BLONCOURT

16 Nisan 1976 Sonacotra foyerlerindeki kiraların düşürülmesi için yapılan greve katılan işçileden 16 kişi. elleri kelepçelenerek Fransa dışı edildiler.

12 Ekim 1977 : DJEMAİ HEDİ, 16 Kişinin en sonucusuydu oda Fransaya tekrar döndü. CGT Sekreteri René LOMET tarafından ve Tunuslu işçiler genel birliği genel sekreter yardımcısı Abib TJANI, Djema HEDİ'nin çalıştığı ve CGT'li olarak mücadele ettiği PRADEAU-MORIN İnşaat iş yerinden bir delegasyon ve Djemanın oturduğu Bagnolet SONACOTRA Foyer'sinden bir delegasyon tarafından karşılandı.

Bu iki tarih arasında C.G.T. tarafından yürütülen ve başarıya ulaşan bir çok mücadele kendisini gösterdi. Bu mücadeleler, yapılan dışarı atmaların tamamiyle iptal edilmesi ve gidenlerin tekrar geri dönmesi içindi. Bütün bunlardan sonra geçen temmuz ayında dışarı atmalar verilen mücadeleler sayesinde iptal ettirildi ve gidenlerin tekrar geri dönmeleri sağlandı. Dışarı atılan bir çok arkadaşımızın tekrar fransaya dönmelirinden sonra Fransız hükümeti onları tekrar dışarı atma çabalarına girişecektir, fakat bu seferki 1976 Nisanında olduğu gibi değilde daha başka daha az kanunsuz yollardan dışarı atmanın yollarını arayacaktır.

16 Arkadaşımızın F r a n s a y a tekrar geri dönmesi çok büyük bir başarının sembolüdür. Bu göstermektedir k i hükümetin haksız kararları karşısında onu geriletebiliriz. Göçmen işçileri kitleler halinde memleketlerine gönderme kararlarını uygulamaya hazırlanan Bay stoléru'nün uygulamaları y a b a n a a t ı l ı r cinsten değildir bunlara karşı mücadele ekmek gerekir.

GÖÇMEN İŞÇİLER FOYER'SİNDE YANGIN

II. Paris Rue Sedaine'de bulunan, AFTAM foyer'sinde gece bir yangın çıktı. Eylül ayı idi. Foyer-de oturan 400'e yakın Afrikalı işçi uykularının ortasında kendilerini bağırtıların, sıcağın ve alevlerin karşısında buldular.

Hiç bir zaman kapanmayan tek çıkış kapısı o gün kapalıydı. Yalnız kapalı değil aynı zamanda çıkışa barikatta yapılmıştı. Yangının çıkış şekli bunun bir kaza olmasına inanmaya bırakmıyordu.

Evet bu üç ölümle sonuçlanan ve göçmen işçiler karşısında hazırlanmış bir katliamdı. Bir senegal'lı, İki Mali'li işçi yanarak öldü. Adelet bakanlığı bu foyer yangının hazırlanmış bir kıyım olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Fakat bu yangının sorumluları nerede ? Sorumluları bulmak için dava açıldı. Bununla birlikte yangının sorumluları polis tarafın dan gayet iyi bilinmektedir.

BIR FOYER'DE YAŞAMAK

Hükümet kendi sorumluluklarını gizlemek için, foyerleri yönetmede hiç bir işe yaramayan bir takım kuruluşlar kurdu. La Rue Sedaine' deki foyer'i yöneten AFTAM gibi.

Hangi foyerler ? Kiracıların küçük duvarlarla birbirinden ayrılmış ancak bir kaç metre karelik odalarda eski battaniyelerle, bir odada birden fazla kişinin kaldığı, la rue Sedaine'deki foyer'de olduğu gibi foyerler hala mevcuttur. ...Ve böylecedirki eskiden labaratuar olan rue Sedaine'deki yer 1966 yılında işçi foyer'sine dönüştürülmüştür.

O zamandan beri yani on senedir. Burada oturan kiracılar aralıksız olarak mücadelelarine devam etmektedirler. Kira grevleri, delegasyonlar veya daha başka biçimdeki eylemler.

Hükümet ve AFTAM kiracıların haklı isteklerine, her zaman kulakların kapattılar ve hiç kıpırdamadılar. Eğer bu gün uç isci ölü olarak hulunduysa bu onların alın yazısı değildir. Göçmen işçilerin insanlık dışı bir durumda, pis, küçük, yetersiz odalarda yaşamaya zorlandıkları bir çok foyerler mevcuttur.

Bu durumun son bulması patronlar ve iktidar tarafından yaratılan bu yoksulluğun sona erdirilmesi için, CGT, konut hakkı ve göçmen işçilerin ihtiyaçlarına göre foyerlerin vanılması icin eylemlerini sıklaştırıp iki katına çıkarıyor.

RUE SEDAINE'DEKI FOYER KIRACILARIYLA DAYANIŞMA

CGT Foyer yangının alır Haber almaz hemen harekete. geçti. Paris şehri temizlik işçileri CGT sendikası, Renault Billancourt CGT sendikası II. Paris sendikası ve Paris bölge sendikaları kazaya uğramış foyer kiracılarını derhal maddi ve manevi dayanışma ve yardimlarını götürdüler. Temizlik işçileri CGT sendikası Ve Renault Billancourt CGT sendikası kazaya uğrayan işçilere yaklaşık 7000 F ? para yardımında bulundular.

Dısarı atılmalara karşı durmak

Yabancı işçiler hükümet sekreteri Stoleru tarafından açıklanan, göçmen işçiler karşısında alınan hükümet kararları bir çok işçi sendikaları (CGT, CFDT, FEN) ve yine bir çok politik partiler tarafından (FKP, SP) nefretle kınandı ve güçlü bir şekilde karar mahküm edildi. Yine bunun dışında katolik kilisesi yetkilileri ve protestan kilisesi yetkilileri (VI. Papa Paul, Piskopos Saint-Gauden, Piskoposluk görevlisi, Papalık hareketi protestan fransız bölgeliği), Demokratik kuruluşlar (FASTI, Göçmen işçilerle dayanışma örgütü), MRAP (Irkçılığa karşı eylem örgütü), Aile sendikaları konfederasyonu, Fransadaki göçmen işçi örgütleri (Cezayirli işçiler dostluk derneği, Fransız-İtalyan dostluk derneği) tarafından kınandı ve mahküm edildi.

Fakat Fransız danıştayı Stoleru'nün bu anayasaya aykırı planın ve aldığı önlemleri inceledi ve bunları anayasaya aykırı buldu.

Yine bunun dışında göçmen işçilerin kendi memleketlerinin sendikal merkezleri, göçmen işçiler karşısında, Fransız hükümetinin aldığı son kararları protesto ettiler. Bilhassa 8-10-1977 Tarihinde, CGT, CFDT, FEN, ve UGTA (Cezayir işçi sendikaları birliği) nin ortak bildirisi, Cezayirdeki Arap-Afrikalılar konferansı - kuzey afrika ve Afrika sendikaları ve CGT, CFDT, CGIL (İtalyan İşçileri Genel Konfederasyonu), UIL (İtalyan İşçileri Birliği) ve CISL (İtalyan sendikaları birliği Konfederasyonu) ın 25-10-1977 Tarihindeki yayınladıkları ortak bildiri çok önemlidir.

Şunu da belirtmek lazımdırki 7 Kasım 1977'de CGT, CFDT, FEN'in girişimiyle bir araya gelen 14 yabancı sendikal merkezinin yayınladıkları ortak bildiride Fransız hükümetinin aldığı son kararları mahküm etmektedir.

15 Ekim 1977 Tarihindeki basın toplantısında CGT. dışarı atmaları gerçekleştirmek için hükümetin aldığı ve işlerliğe koyduğu pratikte çalışma ve oturma kartlarını yenilememe kararını şiddetle kınadı. Ve bundan çıkarak, işçiler, ailesi ve çucukları kartları uzatılmayınca kanunsuz duruma düşmektedirler.

Göçmen işçilerin Fransayı terk etmelirinin işsizliğe bir çözüm getirmeyeceğini açıklamak ve hükümetin aldığı ve yürüttüğü ırkçı karekterli, insanlık dışı kampanyayı kınamak için, CGT'nin denetiminde Fransanın bir çok yerinde dayanışma miting ve yürüyüşleri yapıldı.

Bu konuda bakanlık raporlarında belirtilen verilere göre ve Paris inşaat patronları federasyonunun belirttiğine görede, göçmen işçilerin Fransayı terk etmeleriyle Fransız ekonomisinde büyük bir düşüş olacaktır. Ve yine göçmen işçiler gittikten sonra bütün işçiler için bir işsizlik baş gösterecektir. Fakat bu olayın aslı önce göçmen işçilerden başlayarak bütün işçi sınıfını bölmek ve parçalamak amacını gütmektedir. Ve yine alınan bu kanunsuz kararlar Fransadaki sendikal hareketi kırmak ve Fransadaki büyük bir değişiklik için yükselen mücadeleyi bölmektir. Sonuçta, geçtiğimiz günlerde şunu görebildikki, Rennes'deki patronlar Brötanyalı işçilerin işlerinden istifa etmeleri için 10.000 F teklif etmektedirler. Ve onlara « Göçmen bröton'lar » diyorlar (Onlarda Fransız işçisidir).

Güncel durumda baskılar, polis araştırmaları, göçmen işçileri hedef alan ırkçı hareketler başarıya ulaşamamaktadır. Billancourt işçilerinin, yol endüstürisi işçilerinin. Corbeil büyük değirmen işçilerinin Grenoble'da Gerland işçilerinin ve daha bir çok yerlerden örnekler verebileceğimiz gibi bu baskılara karşı koymaları birer örnektir.

NOT : BÜTÜN UNION' LOCALE'LERDE
Prensip olarak her akşam permenanslar vardır.
Çalışma ve oturma kartının yenilenmemesi durumunda kalan arkadaşlar buralara baş vurabilirler.

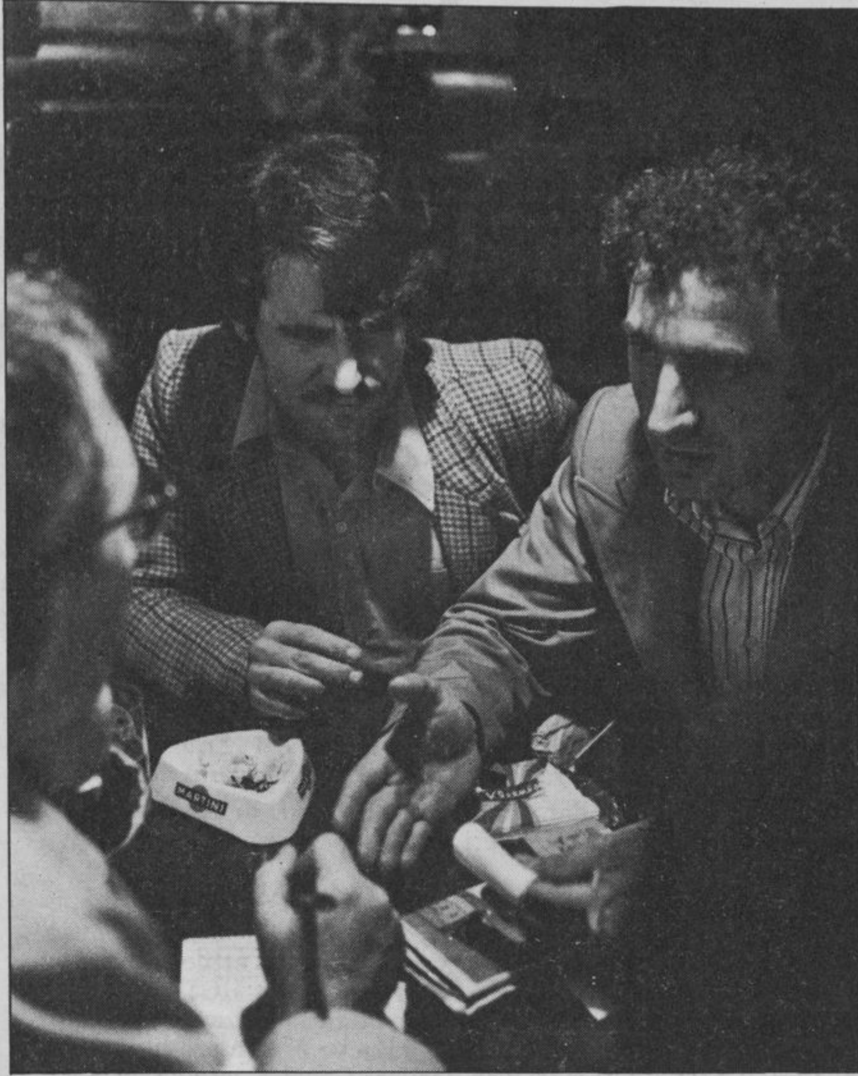

PHOTO ASENSTARK

27 EYLÜL 1977 SAAT 8,30 DA

HATIRLAYAGAĞIMIZ BİR KOMİSYON

Haziran ayının hemen başlarında Fransız hükümeti rengini belirtmisti Şomaja karşı mücadele etmek ismi altında işsizleri ortadan kaldırıyordu.

Hükümet sekreteri Bay Stoléru « Hapı yutturmakla » görevlendirilmişti Böylece iş arayıpta, bütün haklarından vaz geçip memleketine temelli dönmeye razı olan göçmen işçilere 10.000 F. teklif edilmişti. Yapılan operasyon kendini açığa vuran bin enğelle karşılaştı.

CGT'nin yaptığı açıklamalar, öneriler ve göçmen işçilerin kazanılmış hakları üzerindeki bilinçleri, Bay Stoléru'nün almış olduğu bu önlemler karşısında direnişleriyle hükümet bir şey yapamadı. Yalnızca 1977 Yazında memleketlerine daha önceden dönmeye karar verenler bu düzenlemelerden faydalanmayı düşündüler.

Sonuçta hükümetin 49.000 olarak basıp dağıttığı formül kağıtlarına bu gün biliyoruzki, 4000 işçi cevap verdi (3601. 27.10.1977).

Hükümet, CGT sorumluları tarafından sorulan dört soruya cevap vermekten ve bu işten ders çıkarmaktan uzaktır.

Stoléru haziran ayındaki suçu tekrar ediyor.

CGT sorumlusu Marıus APOSTOLO tarafından sorulan dört soru :

— Göçmen işçilerin geri dönüş kararlarında, özgürce seçiş yapmaları nasıl garanti altına alınacaktır ?

— Göçmen işçilerin kazanılmış haklarını korumak için hükümet hangi önlem ve tedbirleri alacaktır ?

— Gerçek eğitim haklarının korunması için hangi tedbirler alınacaktır ?

— Geriye dönüş şartlarıyla ilgili göçmen işçinin kendi hükümetiyle hangi sözleşmeler yapılacaktır ?

İnsanlığı sayğınlığı ve bütün adaletin saygınlığını hiçe sayan hükümet, 1 Ekim 1977'den itibaren geçerli olan verdiği kararını açıklıyor.

— Yeni çalışma kartlarının verilmesi ve verilmiş olan diğer çalışma kartlarının yenilenmesinin reddedilmesi.

— İşçi ailelerinin Fransaya gelişlerinin üç sene gibi bir zaman için durdurulması.

— « Dönüşe yardım » konusunda 5 seneyi doldurmayan göçmen işçilerinde aynı duruma dahil edilmesi ve Fransadam bir milyon işçinin tekrar kendi memleketlerine gönderilmesi.

Bütün bu önlemlerin kabul ettirilmesi için Stoléru karar milli komisyondan çıkar çıkmaz, bir basın kampanyasını işlerliğe koyuyor. Ondan sonraki günlerde karar çeşitli şekillerde gazetlerde yayınlanıyor. « Fransız işçilerinde öncelik » La Croıx gazetesinin manşeti, « Stoléru göçmen işçileri avlıyor », L'Humanité'nin, « Dönüşe yardım, bir milyon göçmen işçiye sunuluyor » L'Aurore'ın, « Göçmen işçilere yönelik katı politika » Le Monde gazetesinin. Böyle başlıklar gazetelerde yer alıyor.

Geçen aylarda çıkan Trubune gazetelerinde CGT olarak tavrımızı belirettik ve protesto ettik. Protesto etme eylemlerimiz eksikisiz olarak yapıldı. CGT, gögmen işçilerin kendi ülkelerindeki sendikal merkezleri olaydan haberdar etti. Göçmen işçiler üzerinde uygulanan baskı ve zorlamalrı protesto etmek için Stoléru'yü hükümet nezdinde kınadı.

14 Ekimde basın mensuplarına, hükümete göz açtırmayan bir dosya gösterildi Bütün CGT örgütleri çeşitli eylemlerle protesto hareketini genişlettiler. 10 Ekim 1977'de basın mensupları önünde CGT-´CFDT - FEN ve Cezayir işçileri genel birliği sendikası kararı ortak bir bildiriyle kınadılar.

Alger'de Televizyonda yayınlanan bir yuvarlak masa toplantısı düzenlendi. 7 Kasım 1977 Günü ilk defa olarak, göçmen işçilerin kendi memleketlerinin sendikal merkezleri CGT, CFDT, ve FEN in girişimiyle Pariste bir araya geldiler. Son sayfamızda bu toplantıda ortak olarak çıkan bildiriyi okuyabilirsiniz. Bay Stoléru'nün göçmen işçileri bertaraf etmeden başka çıkış yolu bulamadığı konusunda bir dosya açıldı.

Acele olarak üç kuzey Afrika ülkesine gitmeye karar veren Stoléru Tunus. Cezayir ve Fas'ta yaptığı açıklamalarda, kendisinin başından beri yanlış anlaşıldığını ve bir iftiranın kurbanı olduğunu ilan etti. O tamamiyle neredidir öyleyse ?

Göçmen işçileri zorlamak ve onları baskı altında bulundurmak icin yapılan gizli baskıları içeren dosya kabarmaktadır.

Patronların oyunları artık gün ışığına çıkarılmıştır.

BAY STOLERU ZORLAMAYA ÇALIŞIYOR FAKAT BOŞUNA

Hükümet sekreteri Bay Stoléru' hafızası karışmışa benziyor, « O hiç bir zaman aile getirmelerin karşında olmadı, yine hiç bir zaman bir milyon göçmen işçiyi gerisin geri memleketlerine göndermek istemedi ».

Danıştay sosyal işler bölümü alınan bu kararları gerçekten inceledi. Ve gayet net ve açık olarak görüş ve kararlarını açıkladı : Fransada düzenli olarak göçmen işçilerin ailerini getirtme haklarının üç sene gibi bir zaman için ellerinden alanması, Fransa ana yasasına aykırıdır. Üstelik bu alınan önlemler uluslararası ilişkilere karşılıklı anlaşmalara ve aynı zamanda Helsinki konferansının insan hakları kararnamesine tamamiyle ters düşmektedir.

Bu durum karşısında Bay Stoléru bir takım suçlamalar ve kınamalar getiriyor.

— « Sendikal örgütler bir panik havası yaratmaya çalışıyorlar » Diyor Herkes şu gerçeği açıkça söyleyebilir ki, F.O. sendikası dışında Fransadaki bütün sendikal örgütler ve Fransaya işçi gönderen ülkelerin sendikal merkezleri, bu kararlara karşıdır ve Fransadaki bu kararlara karşı çıkan sendikalarla aynı karar ve oy birliği içindedirler.

— « Sendikal örgütler alınan kararların anlamlarını değiştirmektedirler » diyor, yine sayın Stoléru.

Ona göre, bu geri göndermelerde göçmen işçilerin mesleklerini garanti altına almaları vardır.

Göçmen işçilere yönelik olan ve her taraftan gelen, onların katlandıkları, bu baskıların ötesinde yatan hükümetin gerçek niyetlerinin daha iyi inceleyebiliriz. Çünkü 1978 bütçesi oylanmıştır.

Hükümet, hükümet sekreterliğine özel olarak ayrılmış bütçede kısıtlama yapmaya başlamıştır. Ve aynı zamandada sosyal faliyetler fonundanda kısıtlamalar yapmaya başlamıştır. 1978 yılı bütçesinden bu fona 22 Milyon ayrılmıştır. (1977'de ise 37 Milyon Franktı.)

Yine aile yardımları kasasından sosyal faliyetleri finanse etmesi istenmektedir. (Mademki 1978 Yılında geliri 500 milyon olacaktır. (1977 de 360 milyondu) Diğer bir deyişle memleketlerinde kalmış olan ailelere gönderilecek olan paralarla bu faliyetler karşılanmak istenmektedir. Bu durum eğitim konusunda yabancıların eğitimi için kurulmuş olan kuruluşları ortadan kaldırmak ve bunun karşısında ihtiyaçları karşılamak gayesiyle gülünç öneriler getirmeye yol açmaktadır. Halk ve göçmen işçi idare işleri merkezinin belirtmesine göre 155 Stajyer dönüş eğitimi almış (1976-1977). 1980 için ise 430 staj ayrılmıştır.

Bay Stoléru'nün palavraları arasında en çok kendisini gösteren saçmalık, « CGT göçmen işçilerin Fransada kalmasını istemekte ve Fransız işçilerinin reddettiği en aşağı işlerde faydalı olmalarına çalışmaktadır » Üstüne üstelikte sayın Stoléru' CGT'yi ırkçı olarak suçlamaktadır.

Ortadaki veriler hükümetin yalanlarını ortaya çıkarmaktadır. Patronlar işçi sınıfını istedikleri gibi bölmek için çeşitli yalanlara ve entrikalara baş vurmaktadırlar.

Eğer, bay Stoléru böyle bir dili kullanmak mecburiyetinde kalıyorsa, bu demektirki yapmış alduğu göçmen işçi düşmanlığı politıkası kabul edilmemektedir.

27 Eylülde hükümetin, göçmen işçiler karşısında ilan ettiği bu kararlar tamamıyla geriletmek ve hükümetin göçmen işçi politikasını zorlamak için mücadeleye devam etmek gerekir.

FRANSAYA işçi gönderen çeşitli ülkelerde, Fransız hükümetinin aldığı son kararlar, belirli bir şaşınlık yarattı. Bunun üzerine Bay Stoléru acele olarak Cezayir, Fas ve Tunusa gitmeye karar verdi. Portekiz hükümeti sekreteri Parise geldi.

ACABA KANDIRDIMI ?

Bay Stoléru Rabata varır varmaz « Geniş bir iftira kampanyası karşısında bulunmam neticesinde, işin aslını su yüzüne çıkarmak için buraya gelmeye karar verdim », açıklamasını yaptı.

— Fas çalışma bakanı, Bay Baramond Stoléru'ye pek inanmadı. « İlişkilerimizi saygıyı garanti altına almak konusu üzerinden, alınan kararların doğruluğunu özümsemeyi düsünmek » i tercih etti.

— Cezayire yaptığı ziyaret ise çok kısa bir zaman sürdü. İki saatten az bir zaman zarfında, Bay Stoléru, hiç bir kimseyi heyacanlandırmayan mesleki eğitim için bir takım vaadleri sıralamaya zaman buldu. Şurası gerçektir ki Cezayir 1974'den beri Fransaya işçi kabulü reddedilen tek ülkedir.

— İspanyol hükümeti kendi homoloğu Fransız hükümeti nezdinde temsili bir protesto etti.

— Portekiz hükümeti daha çabuk davrandı. Bay Lima Parise geldi. Portekiz hükümet sekreteri Pariste bulunduğu günlerde Portekizden yeni gelenler için bir garanti aradığı zannedilmektedir. Kendisin sorumlu sayarak yeni yapılan isteklerin Fransız-Portekiz anlaşmasına göre kabul edileceğini ilan etti.

— Tunus'ta, Tunus hükümeti, daha ihtiyatlı davranmayı tercih etti. Bay Stoléru iki ülke arasındaki herhangi bir ayrıcalığın bulunmadığını belirtmede kendisini izinli görmesine rağmen hiç bir şey söktüremedi.

Sonuç olarak Bay Stoléru büyük bir kitleyi henüz kandıramadı.

MİLYONU KİMKARŞILIYOR

Millet vekilleri bütünlüğü oy birliğine varmaktan çok uzak. « Üzerinden sezsizce geçebileceğimiz « yeni » bir göçmen işçi politikası görüntüsü, porlemantonun finansman konturolünde sağa bir meydan yaratan « dönüşe yardım » finansman polikikasının görüntüsü ».

« 1977'nin ortak incelemesi esnasında 1345 milyon kredi oylamadan geçti. (19 Haziran finansman kanunu) ». Gençlere iş için alınan önlemler.

« Dönüşe razı etmek için hükümetin yardımı » 300 milyon Frank olarak ayrılmıştı.

Kararı alan komisyonun raporu gayet açıktı.

« Dönüşe yardım konusunda, memleketine dönen her göçmen işçiye 10.000 F verilme kararı. Bu paralar UNEDIC ve hükümet tarafından karşılanacaktır. Fakat komisyonun bu raporu şomajdaki işçi Fransada kaldığı müddetçe, şomaj tazminatı olarak ne kadar para alacaklarından hiç bahsetmiyordu.

UNEDIC'in yönetim konseyini elinde bulunduranlar hareket etmeye hazır değillerdir. 26 Haziran 1977'de göçmen işçive 10.000 F verilme kararı. Bu paralar UNEDIC adı » altında, güya göçmen, « işçilerin iyiliğine ». Birinci olarak karara varılan « Dönüşe yardımları » ödemek için ve. « Gençlerin çıkarlarına iş sahaları açmak » başlığı altında 50 milyon Frank transfer edildi.

Daha sonra 1 Ekim 1977'den itibaren « Dönüşe yardım » konusu dahada genişleterek bir milyon göçmen işçiyi kapsayacak duruma getirildi. Hükümet böylelikle bir milyon göçmen işçiyi memleketlerine geri göndermek kararına varmıştı. Parlemantonun güven oyunu almadan, halk hizmetlerine ayrılmış krediler üzerinden ödeme yapılarak, büyük patronların çıkarlarına derinlemesine bir finans sistemi kuruldu.

İşlerliğe konulan bu yeni formülün maddiyatını karşılamak için 1978 Bütçesi hiç önüne alınmadı ve her hangi bir tedbire baş vurulmadı.

Yayınlanan bu yazılar, Millet Meclisi, Sosyal ve aile kültürel işleri komisyonu adına okunan kararlardan alınmıştır.

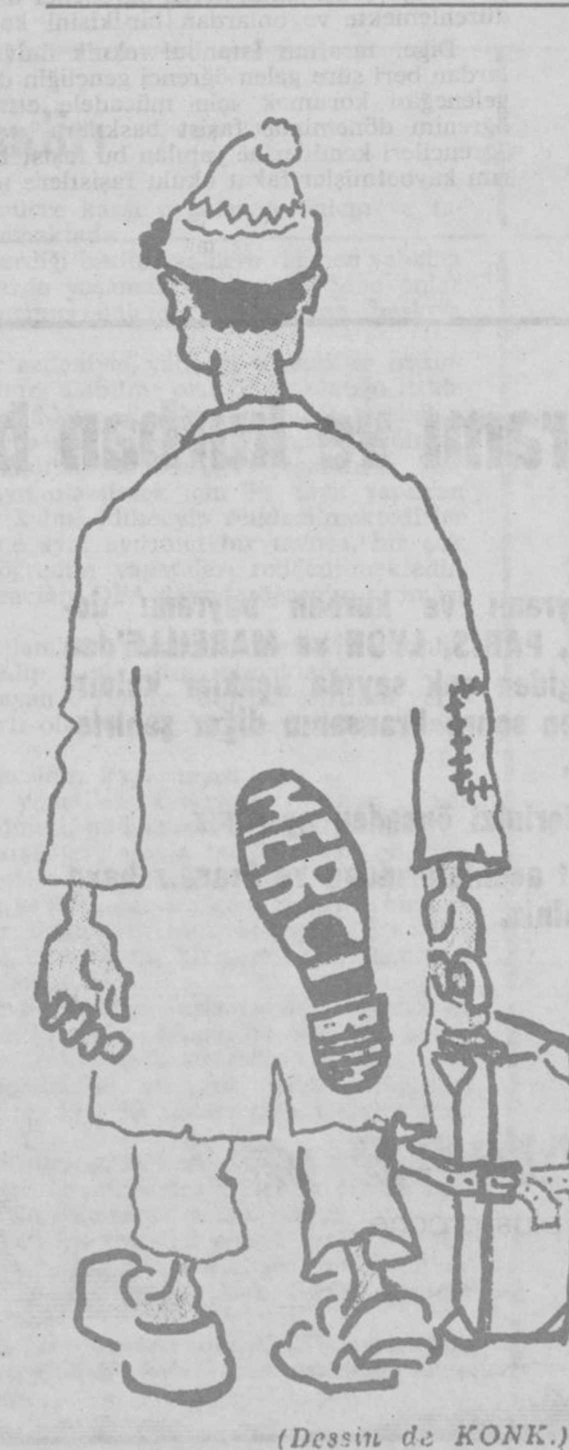
Kararname no : 77 1239 10 Kasım 1977.

Başbakan Barre karar veriyor.

Göçmen işçilerin Fransaya kabulleri, 29 Nisan 1976, 76 383 Numaralı kararnamede belirtilen şartlara göre olur. Göçmen işçileri aile üyelerinin Fransaya gelmeleri, Fransada oturmaları izni şartlarıyla ilgili kararlar, eşler ve 18 yaşından küçük çocuklara çalışma ve oturma kartı vermek kararı

3 SENE BİR MÜDDET İÇİN DURDURULMUŞTUR.

Bu kararnamenin düzenlemeleri aile oturma hakkı karşısında uygulanabilir bir vaziyette bırakılıyor, yani iş istenen bütün aile üyeleri için.

(Dessin de KONK.)

Göçmen işçiler

Hazırlık örgütleniyor

Olay Handaye'de geçmektedir, tatiller bitmiş, memleketlerine dönen yüzlerce Portekizli tekrar Fransaya dönmeye hazırlanıyorlar, talimatlar formaliteler büyüyor, işçiler gümrük kapısında tutulup bırakılmıyorlar. Bir gümrük memuru işçilerin patronlarına telefon ederek bu işçileri çalıştırmak arzusunda olup olmadığını soruyor : Reddedilme durumunda işçi hiç bir işini halletmeden ve hiç bir eşyasını Fransadan almadan tekrar geriye dönecektir. Diğer taraftan patron işçileri çalıştırmak istiyorsa her kesin üzerinde 1.100 F olması gerekmektedir. Tatil dönüşünde ise hiç kimsenin üzerinde bu kadar para bulunmayacağı açıktır.

Corbeil Essonne'da ise sekiz senedir Fransada çalışan bir Portekizli işçinin çalışma kartının yenilenmesi Valilik tarafından reddediliyor. Sebep olarakta iş durumu gösteriliyor. Fakat patron ve iş yeri işçiyi çalıştırmak istemektedir. Gardanne'de ise aynı durum iki Cezayirli işçinin başına geliyor. Toulon'da 6 senedir Fransada çalışan 7 çocuklu bir Tunuslu ailesinin çalışma kartının uzatılması reddediliyor.

Kuzeyde, Halluinde, 1800 ü Fransız olmak üzere 2200 işçi dışarı atmaların karşısında olduklarını gösteren kağıt imzalıyorlar.

Mulhouse'da demir yollarında çalışanlar, CGT'nin çağırısıyla SNCF'nin Faslı işçileri atıp yerine başkalarını almasını durdurmak için eyleme geçiyorlar.

Aoip'te, Ivry'de iş yeri idaresinin göçmen işçileri işten çıkarma uygulamaları ve onları kalifiyesiz işçi durumuna getirme çalışmaları karşısında bütün işçiler hep birlikte mücadele ediyorlar.

Ivry'de hastalığı nedeniyle işine ara veren bir göçmen işçinin işinden atılan göçmen işçinin işine tekrar alınması için bütün işçiler eyleme geçiyorlar.

Sonunda bir başarı göstermektedirki, bütün göçmen işçiler tehdit altındadırlar. 20 seneden beri Fransada çalışan 58 yaşındaki bir İtalyan işçisi CGT'nin müdahale etmesiyle çalışma kartını yeniletiyor.

Öğrenci gençliğe yapılan faşisit baskılar

2. M.C. Hükümetinin baskıları gün geçtikçe artmaktadır. Hükümete ortaklık eden faşist MHP'nin silahlı komandoları terör havası estirip adam öldürüyor, fakat bunun yanında güvenlik güçleri, ya görmemezlikten geliyor, yada komandolarala birlik oluyor.

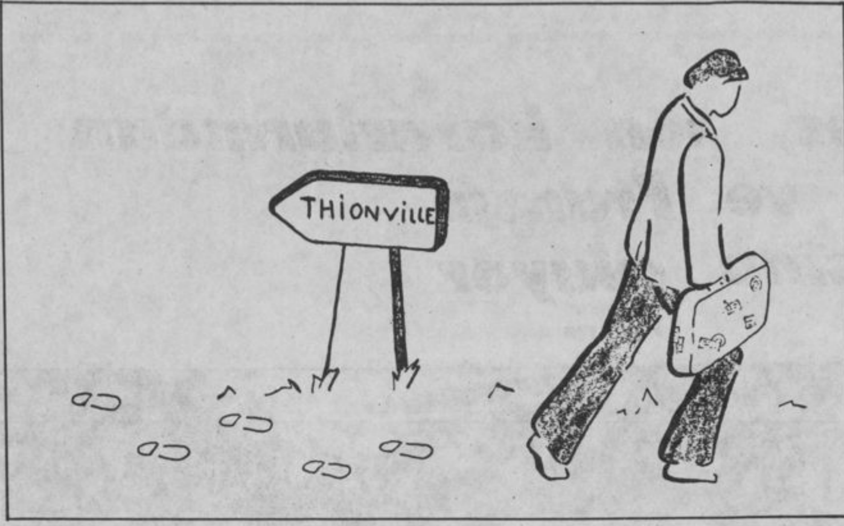
Hükümet kadrolarının en küçüğünden en büyüğüne kadar her yerini ele geçirmeye çalışan faşist güçler, en küçük köy okullarına varana kadar ögretim kadrolarına faşist militanları yerleştirmenin çabası içindedirler. Orta okullarda ve liselerde artık öğrenciler, faşist baskılar yüzünden okula gelemez olmuşlardır. Her gün okula çocuklarını getiren anne ve babalar her an için kuşku içinde durmakta okul dağılış saatlerinde gidip çocuğunu beklemekte ve sağ salim eve getirmenin yollarını aramaktadır.

Diğer taraftan Türkiyenin hemen hemen bütün üniversitelerinde öğrenim felce uğramıştır. Komandoların işgali altında bulunan üniversitetelerde ögrenciler canlarını korumak için okula gelmemeyi tercih atemekte böylece ders ve imtahanlara giremeyip sene kaybetmektedirler. Üniversite yönetim kadrolarına ise 2. M.C. hükümeti tarafından faşist kişiler atanmakta dır. Üniversitede bulunan polis güçleri ise komandolarla birlikte ilerici öğrencilere saldırmaktadır.

Faşist baskıların en yogun alduğu yerlerden biriside İstanbul öğrenim kurumlarıdır. İstanbul yüksek öğrenim kurumlarından çoğu faşist baskılar yüzünden öğrenim yapamamaktadır. 20'yi bulan İstanbul üniversitesi ve yüksek okullarında okuyan binlerce öğrenci bin bir zorluklardan geçerek bu sıralara gelmişlerdir. Fakat onların imtahan kazanıp üniversiteye gelmeleri okumaları için yeterli değildir. Bir öğrencinin okuyabilmesi için ya MC yanlısı, yada komando olması gerekmektedir. İstanbul üniversitesi merkez binasını işgal altında bulunduran komandolar, çevredeki tüm fakültelere baskılar yaparak buraları ele geçirmeye çalışmakta, ilerici öğrenciler üzerine her gün baskılar düzenlemekte ve onlardan bir-ikisini katletmektedirler.

Diğer taraftan İstanbul teknik üniversitesi öğrencileri, yılardan beri süre gelen öğrenci gençliğin demokratik kalesi olma geleneğini korumak için mücadele etmektedirler. Geçtiğimiz öğrenim döneminde faşist baskılara göğüs geren İTÜ ilerici öğrencileri kendilerine yapılan bu faşist baskılarda 7 arkadaşlarını kaybetmişler fakat okulu faşistlere teslim etmemişlerdir.

"QUITTER THIONVILLE"

Film de Mohamed ALKAMA

8 Nisan 1977'de Siderurji patronları kamu oyuna iş oranını düşürme planını ve 2100 göçmen işçinin işine son verme kararlarını açıklıyorlardı. Bu şunu göstermektedirki diğer bütün endüstri kollarında olduğu gibi Fransız siderurjiside kapitalist krisin kurbanı olmuştu.

Lorraine bölgesinde genel olarak kendisini gösteren iş durumunun bozukluğu gelecek aylarda dahada kötüye gidecekti.

Genç Cezayirli yapımcı Mohamed Alkama Moselle'de Fransız ve göçmen işçilerle ilişkiye geçerek bir röportaj yaptı. ALKAMA'nın yaptığı filmin adı ise « Thionville'i terk etmek ».

Kamera bize, ilk önce şehri gezdiriyor, büüük caddeler, endüstri bölgesi, usinor imparatorluğu, şimdi foyer haline getirilmiş eski bir hapishane, insanların yüksek sesle konuştuğu uzun sokaklar.

ilk önce Fransızlara, pazarlarda, mağazalarda sorular soruluyor çok iyi bilmedikleri halde, genellikle göçmen işçilerin kendi memleketlerine tekrar göndermelerine karşı geliyorlar. Ama her zaman değil. CGT ve CFDT militanları iş arkadaşlarını korumak için sözü alıp konuşuyorlar.

(Thıonville'de bir mayıs) Şehrin belediye başkanı, Georges Seguy, Edmond Maire ve alınan bu önlemlerin fransız ekonomisine neler getireceğini anlan bir patron.

Filmin ikinci kısmında konuşanlar göçmen işçilerdir. Şaşkın şaşkın kendi kendilerine, neden bu adaletsiz önlem ? sorusunu soruyorlar. onların kendi yerlerini bırakmalarının gerekliliği doğrumu ? ne yapmalı ? dönüş yardımı ?

Foyerlerde meselenin iç yüzünü bilen işçiler arkadaşlarının sorularını cevaplandırıyorlar. Bunların bir çoğunun 15-18-20 senedir aynı bölgede çalıştıklarını öğreniyoruz. Şimdi onları memleketlerine göndermeye çalışıyorlar. Bununla birlikte sokaktaki bir kadın bağırarak. « Biz burada senelerdir çalışıyoruz ve buruda kalacağız » diyor.

La Moselle çok uzun zamandan beri bir göçmen işçi bölgesidir. Lorraine bölgesinin endüstürileşmesi yabancı işçilerle ilişkiye geçtikten sonra gerçekleştirilmiştir. Bu gün orada 183.000 göçmen işçi vardır. Bölge halkının % 12,06 sı göçmen işçidir. Siderurjide çalışan işçilerin % 51 i göçmen işçi.

Ve şimdide Thionville'i terk etmek gerek. Filmin şarkısının dediği gibi ineği sağdıktan sonra kovmaya benziyor bu iş.

Bu adeletsiz durumun karşısında herkes kendisine göre tavır alıyor. Fakat film burada bitmiyor. Bu yalnız dayanışma göstermek meselesi değil Fransız emekçileri şunu iyi biliyorlarki göçmen işçilere yönelen bu saldırı bütün işçi sınıfını hedef almıştır.

Lorraine'de ki patronlar yaydıkları sloganlarla ırkçılıklarını açığa vuruyorlar. (Lorraine, Lorraine'lilerindir. Diye) Fransız emekçileri hükümetin desteğini sağlıyan patronların çıkarı için siderurjinin kapanması kararı karşısında hep birlikte mücadele etemenin gerekliliğini vurguluyorlar.

● *Filmin gösterilmeye başlaması : 23 Kasım 1977.*
Paris'te « Lasein » sinamasınada, Lyon'da « La familla » da.
Her gün filmden sonra tartışma olacaktır. Tartışmalara, yapımcı sendikacılar, politik kişiler, göçmen işçi örgütlerinin sorumluları ve gazeteciler katılacaklardır.

U.N.E.F.: Bildiri

UNEF Yabancı öğrencilere karşı uygulanan önlem ve tavırları kınayarak açığa vurmaktadır.

Fransız hükümetinin verdiği bütün vaadlere rağmen yabancı öğrenciler, acınacak şartlarda yaşamaktadırlar. Ve yine onlar kendilerine uygulanan ayırımcı önlemler tarafından baskıya uğramaktadırlar.

Ve alınan bu önlemler nedeniyle, yabancı öğrenciler arasından önemli bir çoğunluk, burs alabilme olanakları olduğu halde Üniversiteye kayıt yaptıramadıklarından burs alamamaktadırlar.

Kayıt olma döneminde başta Vincennes Üniversitesi olmak üzere bütün okullarda formaliteler alabildiğine çogalmıştır. Her hangi bir Üniversiteye kayıt olabilmek için ön kayıt yaptıran öğrenciler bir çok defalar kabul edilmeyip reddedilmektedirler (Pau, Lyon... v.s.). Ve yine aynı ayırımcı bir tavırla, bir çok öğrenim dallarına girip öğrenim yapmaları reddedilmektedir. (Nanterre'de 40 Fas'lı öğrencinin DEA dalında öğrenim yapması reddedilmiştir.)

Bu ırkçı karekterli önlemler, yabancı öğrencilerin etkinlik ve saygınlıklarını tehdit edip baskı altına almaktadır.

— Öğrenci kartı olmayan öğrenciye oturma kartının verilmesinin reddi oturma kartı olmayan öğrenciye ise okula kayıt edilmesinin reddi.

— Faslı öğrenciler sitesinin kapatılması.

— ALFI Tarafından yönetilen foyerlerde oturan Faslı öğrencilerin sınır dışı edilmesi, gibi örnekler çoğaltılabilir.

Yabancı öğrenciler karşısında alınan bu önlemler, göçmen işçileri ilgilendiren ve Stoléru tarafından alınan önlemlerle iç içedir. İzlenen bu politika yabancı öğrencilerin zararına bir çok anti demokratik sonuçlar doğurmaktadır. Sonuçta öğrenciler kendilerini oturma kartsız, evsiz ve hiç bir yere kayıt olamamış bir vaziyette bulmaktadırlar.

Bu gün Paris bölgesinde 2000'den fazla yabancı öğrenci ev aramaktadır. Yine bunların binlercesi alınan bu önlemler karşısında Fransayı tamamiyle terk etmek zorunda kalmıştır. Her yerde olduğu gibi Monpellier'de bir çok yabancı öğrenci yoksulluk içinde yaşamakta, 50 - 60 kadarı tren istasyonunda yatmaktadır.

UNEF yerli yabancı bütün öğrencileri, yabancı öğrencilerin hakları için birliğiyle verilen önemli mücadeleler sayesinde bazı başarılar elde edilmiştir. Bu başarılara örnek olarak :

— CAEN şehrinde CROUS'a temsilci olarak seçilen UNEF temsilcilerin mücadelesiyle CROUS tarafından konut bulunmayan yabancı öğrencilere 100 er Franklık konut yardımı sağlanmıştır.

— Paris Vincennes Üniversitesinde yine UNEF komitelerinin verdiği mücadeleler sayesinde, kayıt olma işlemleri sadeleştirilip, kolaylaştırılmıştır.

TÜRKİYEDEN GREV SESLERİ

İkinci MC Hükümeti, halk ve emekçi düşmanı politikasına ara vermeksizin devam ediyor. Emekçilerin en doğal haklarının karşısına dikiliyor. 2. MC Hükümetinin bu emekçi düşmanı politikası karşısında artan hayat pahalılığı, Satın alma gücünün düşmesi, ve faşist baskılar karşısında, iş ve demokratik hak ve özgürlükler için bütün demokratik güçler, halk ve emekçiler 2. MC'nin baskıları karşısında mücadelelerine aralıksız devam ediyor.

Bütün, emekçiler Türkiye işçi sınıfının sendikal birliği ve demokratik hak ve özgürlükleri için mücadele eden DİSK bayrağı altında örgütlenip, ekonomik ve sosyal hakları için grevlere gidiyorlar. Son günlerde artan baskı ve demokratik haklara saldırıya karşı, ülkenin her tarafında grevler alabildiğine çoğalmaktadır. Her grevde işçi ücretlerine zam yapılması, çalışma, özgürlüğünün sağlanması, 2 MC'nin yıkılması, faşist baskılara son verilmesi ve u 142 kanun maddelerinin kaldırılması, gibi istemler başta gelmektedir.

40 bin kişiyle devam eden Madeniş grevi dışında ülkenin diğer yerlerinde devam eden grevlerin bazılarına bir göz attığımızda şu şekilde sıralanırlar.

MERSİN : 400 narenciye işçisi ücretleri az bulduklarında ve patron un baskılarına karşı direnişe geçtiler. Merisin hal binası önünde toplanan işçilerin üzerine gelen polis içlerinden 4 kişiyi işçileri kışkırttıkları gerekçesiyle tutukladı.

Antalya — İskenderun yolu üzerinde kurulu olan BETON-SAN iş yerinde çalışan işçiler bir süredir grevdeler. Beton-İş'te örgütlü olan 120 işçinin 120'side greve katılıyor. Patronun ve onun adamlarının bütün çabalarına rağmen grev devam ediyor. Grevin ikinci günü grevci işçilerin çadırlarına ateş açılıyor, patron ev ev dolaşarak işçileri vaz geçirmeye çalışmasına rağmen işçiler kararlılıkla greve devam ediyor. İstemleri : Ücretlerine zam, patronun baskılarına son, sigorta ve sosyal haklarının tanınmasıdır.

Adıgüzeller barajında çalışan 300 işçinin grevi bir ayını doldurdu. Buradaki işçilere uzun zamandır patron tarafından ödeme yapılmamakta ve işçiler baskı altında tutulmaktaydılar.

Diğer taraftan uzun zamandır Dedeman otelinde süren grevi, patron çeşitli oyunlarla bastırmaya çalışmakta ve entrikalar çevirmektedir. Nihayetinde patronun oteli kapatmaya karar vermiş olmasına rağmen grev devam etmektedir.

HAREKETE GEÇMEK İÇİN HERKES EVET DİYOR

16 Sendikal merkez, son kararlarından dolayı patronların ve Fransız hükümetinin karsısına çıkıyor

ORTAK BİLDİRİ

Gerek ikili ve gerekse ikiden fazla çok sayıda karşılıklı fikir alış verişi ve bir araya gelişten sonra, Fransız sendikal merkezleri ve Fransada göçmen işçisi bulunan ülkelerin sendikal merkezleri, 7 Kasım 1977' de Pariste, CGT, CFDT, FEN'in girişimiyle tekrar bir araya geldiler. Bu ülkeler arası sendikal toplantıda, Cezayir (UGTA), Ispanya (CCOO - UGT - USA), Italya (CGIL - CISL - UIL), Fas (UMT), Portekiz (CGTP), Tunus (UGTT), Yugoslavya (CSY), OUSA delegeleri toplantıda hazır bulundular.

Bu toplantı sırasında, delegeler, doğu Avrupadaki bilhassa Fransadaki krizin sonuçlarını, devamlı kötüye giden durum üzerinde fikir ve görüşlerinin karşılıklı alış verişinden sonra, Fransadaki Göçmen ve Fransız işçilerinin iş ve hayat şartları üzerinde durdular.

Fransız sendikal merkezlerinin delegeleri, diğer ülkelerden gelen sendika temsilcilerine, onların bu girişmlerini ve göçmen işçilerin saygınlık ve hakları için giriştikleri ortak eylemin önemini belirttiler. Ve ayırımcı bir politikayla göçmen işçileri kendi memleketlerine tekrar geri göndermek için alınan kararların karşısındaki bu kınamanın önemine değindiler.

Göçmen işçilerin kendi ülkelerindeki sendikal merkezleri temsilen gelen delegeler, Fransız hükümetinin göçmen işçiler karşısında aldığı son kararın kendi ülkelerinde yarattığı telaşı, Fransız sendikal merkezlerine bildirdiler.

Bununla ilgili olarak, sendikal merkez temsilcileri karşılıklı anlaşmaların ve uluslararası iş örgütünün anlaşmalarından çıkarak, Fransız ve göçmen işçiler arasındaki hak eşitliğinin sağlanmasını kendi prensiplerine bağlı olarak vurguladılar.

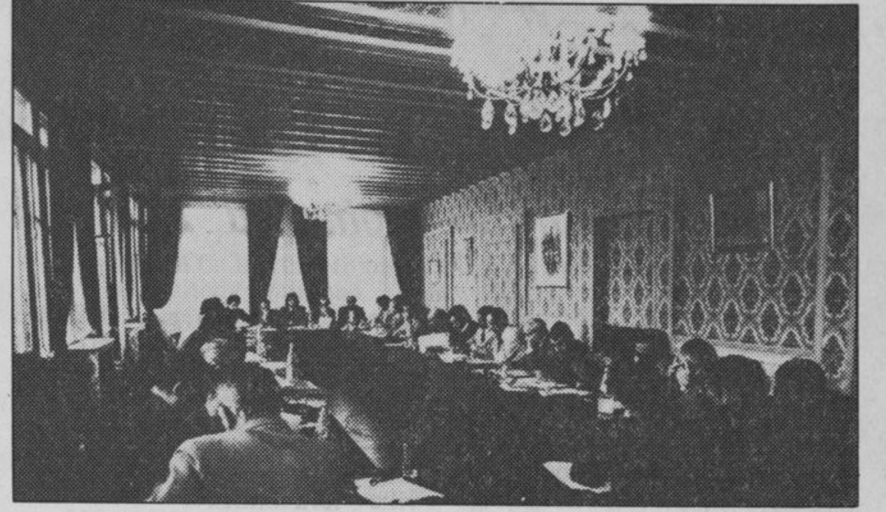
Katılan bu sendikal örgütlere göre bütün ayırımcılıklar vürürlükten kaldırılmalı, göçmen işçiler özgürce seçtikleri çalışmış oldukları ülkelerde hiç bir baskıya uğramadan kalabilmeli veya istedikleri zaman ülkelerine dönebilmelidirler. Katılan bütün delegeler, sözde gönüllü olarak memlekerine dönmek istiyormuş gibi gösterilmek istenen, aslında birinci olarak işten atılan, polis baskısı yapılan, oturma ve çalışma kartları yenilenmeyen ve yabancı sevmeyen ırkçı kampanyayla Fransayı terk etmeye zorlanan göçmen işçiler karşısında alınan bu önlemleri şiddetle protesto etmişlerdir.

Bu günkü kriz çerçevesi içerisinde göçmen işçilere karşı girişilen eylem ve hareketler, göçmen işçi ülkelerine işsizliği aktarmak ve baskı yapmak olarakta anlaşılabilir.

Katılan bütün sendikal merkez temsilcileri aynı ortak hareket ve görüş birliği içerisinde: Bu günkü sömürünün sonucu olarak ortaya çıkan, krizin ve işsizliğin sorumlusunun ne Fransız işçileri nede göçmen işçiler olmadıklarını belirtmişler, ne biri nede öteki krizin yükünü çekmiyeceklerdir demişlerdir. Milliyetleri ne olursa olsun bütün işçiler kendileri karşısında alınan bu kararları bozmak için hep birlikte direnmelidirler.

Birinci sonuç olarak, memnunluk yaratan ailelerin artık gelmemesi kararının iptal edilmesi, işçilerin mücadelesinin ve kendi demokratik sendikal örgütlerinin eylemlerinin bir meyvasıdır. Aynı zamanda uluslar arası kamu oyununda bu başarıda payı vardır. Sendikal merkez temsilcileri göçmen işçilerin gerek çalıştıkları ülkede hiç bir baskıya uğramadan kalma ve gerekse kendi ülkelerine dönme hakları olduğunu önemle vurgular.

Bu durum bütün alanlarda gerçek hak eşitliğini önemli olarak içermektedir. Göçmen işçiler ve aileleri için iş hakkı: kendi memleketlerine döndüklerinde bir mesleğe sahip olmaları için mesleki eğitim hakkı.

Toplantıya katılan sendikal temsilciler kendilerini bir araya getiren uluslararası dayanışma çerçevesi içerisinde ilişkilerine bağlı kalacaklarını büyük bir istekle vurgulamışlardır. Bütün işçilerin saygınlığı ve hakları çıkarına girişilen teşebbüsler ve cevaplar için, halkların kardeşliği ve dostluğu için girişimleri desdeklediklerini açıklamışlardır ve aynı zamanda kendi hükümetleri nezdinde, bu sorunları içeren sözleşmelere katılmaya hazır olduklarını belirtmişlerdir.

Göçmen işçilere bir çağırı yapan sendikal temsilciler, kendilerinin hak ve özgürlüklerini savunan sendikal örgütlere üye olmayı ve sendikal örgütlerin eylem ve mücadelelerini desdeklemeyi ve onlara katılmayı dile mişler ve onları Fransız işçileriyle aynı kavgada olmaya ve birlikte mücadele etmeye çağırmışlardır.

Sendikal merkezler bu görüşmenin sonucunda meydana çıkan somut çözümlerden memnun kaldıklarını belirtmişler, moral kültürel ve hayat şartlarının iyileştirilmesi ve kazanılmış hakların genişletilmesi ve bunların korunması ve mücadele olanaklarının genişletilmesi için Fransız sendikal merkezleriyle iş birliği içinde olacakların belirtmişler dir.

16 Sendikal merkezin Paristeki toplantısına gelemeyen DİSK bir dayanışma Mesajı göndererek eylemde beraber olduğunu bildirdi.

IŞÇININ GÜCÜ

213, rue Lafayette, PARIS Xme. Tél. 200-33-31

IMPRIMERIE LENSOISE — LENS
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués.

Directeur de publication : François LANÇON
N° de Commission paritaire : 158 D 73

